

Ontzetting, gedicht bij de ontruiming van het bezette Lappersfortdeel

toen kwamen ze met de wapenstok,
deelden stroomstoten uit, in hun ogen
waren we onwillig vee dat moest
worden opgedreven

en ja, ze waren gevoelig
voor het veelzeggend gebaar:
bij landlozen sloten ze ons op
en we vonden elkaar

want we richtten tenten op
in de hoogte van de bomen
en later ketenden we onze polsen
vast aan tralies alsof ons bloed
door metaal zou stromen

ze kwamen met de wapenstok,
dreven een stroomstoot
door ons lichaam en sloten
ons op bij mensen die om
de aarde gaan als wandelaars
door een grenzeloze tuin

en zij met helm en stok
voelden het aan: we wachten niet
op het waaien van stof en stuifduin
wanneer de bergen verkrumelen

wij willen de aarde bewaren,
haar adem, het bloed in haar aders
maar in hun ogen van staal,
in de taal van hun stok zijn wij
de verraders en ja: we zijn voor
het levende hout en tegen
het betonnen blok

met helm en schild zijn ze gekomen,
belegerden het bos, ze dreven
hun stroomstoten en door alle
leven ging dezelfde schok

Staf De Wilde

<http://staf-de-wilde.skynetblogs.be/post/7791483/bij-de-ontruiming-van-het-lappersfortbos>